

Overweging

14 oktober 2018

Geloven en het goede doen

(Bij Marcus 10, 17-27)

'O God,' denk ik, als ik dit evangelie lees. 'Wie denkt u wel dat wij zijn?'

Is het niet het beste om die woorden van Marcus voortaan maar te vergeten en over te slaan?

Als ik eerlijk ben moet ik zeggen dat ik al genoeg heb aan het leven naar de Tien geboden. En ik kan niet eens, kunt u....., kunnen wij nazeggen wat de man in het evangelie zegt: 'Sinds mijn jeugd heb ik mij daaraan gehouden?'

En dan zegt Jezus met een liefdevolle blik in zijn ogen, tegen de jonge man: 'Eén ding ontbreekt je nog: Ga alles verkopen dat je hebt, en geef het geld aan de armen.' Dat kan toch niet.

Ik herinner mij, dat ik mij lang geleden ontzettend ergerde aan een gesprek op de radio bij gelegenheid van de 100e geboortedag of de 100e sterfdag of zo, van Albert Schweitzer. Een van de sprekers sabelde Albert Schweitzer voor mijn gevoel volledig neer. Dat was voor mij nou net iemand die gedaan heeft wat Jezus hier vraagt. Het kan dus wel. !

En kijk eens wat er dan gebeurt !

Een geleerde, geneeskundig onderzoeker, arts, gelovig Bijbelkenner en publicist, en ook nog begenadigd organist, die van een grootse carrière af zag, zijn spullen verkocht en naar Afrika ging om ergens in de bush bush een hospitaal op te zetten en daar mensen te helpen. Volgens de man voor de radio, die het allemaal beter wist, schijnt hij daar in Lambarene ergens in de 19e eeuw, van alles verkeerd te hebben gedaan. Het was zo erg, zei de commentator dat hij, Albert Schweitzer, Afrikanen als kinderen behandelde, niet werkte met wat toen de modernste uitrusting was en, hij ging zo ver in zijn 'eerbied voor het leven,' dat de patiënten die geteisterd werden door muskieten. die niet mochten doodmeppen, maar zich maar op andere manieren tegen die beesten moesten beschermen.

Hè, hè. Wat een gemakkelijk commentaar. Waarom heeft God de muskieten trouwens geschapen?

En nu vorige maand vierden we de feestdag van de Heilige Teresa van Calcutta. Moeder Teresa, met wie volgens

sommigen ook veel mis was. Ze zou een 'rampzalige visie' op lijden gehad hebben, ze verwierp abortus en anticonceptie, liet stiekem hulpeloze patiënten dopen en in haar hulpcentra kregen stervenden alleen maar pijnstillers om de pijn te onderdrukken.

Wat moet je met de kritiek op deze mensen en vele anderen? Ongeëvenaard zijn ze, uniek, heilig, volgens velen; zonderlingen vaak in de ogen van anderen, Ze hebben een vaste overtuiging, gaan in tegen het denken en de heersende waarden van hun tijd. Ze doen pionierswerk waardoor ze onvermijdelijk, fouten maken. Commentaar geven achteraf vanuit het hier en nu, in je comfortabele stoel is heel gemakkelijk.

Maar: jezelf helemaal geven, betekent nooit dat iemand perfect is, volmaakt. Zoals moeder Teresa jarenlang door Calcutta sjouwde, was zij groots, in haar vuile kleren, verkeerde inschattingen makend, uit haar mond ruikend, slordig werkend, met soms ongenueanceerde harde taal naar haar zusters en helpsters.....

Ze was geen schoonmaakster, maar maakte wel een krot schoon, ze waste en verpleegde zieken, maar ze was geen verpleegster. Ze begon gewoon in haar eentje aan het onmogelijke. Henk, die moeder Teresa heel goed gekend heeft, heeft ons uitgelegd hoe zij, door de straten van Calcutta zwervend, liet zien, dat als geen mens zich meer om deze stervenden bekommerde, zij in Gods nam van deze mensen hield en zij liet zien dat zij de moeite waard voor Hem waren. Er waren stervenden die in hun laatste dagen in het verpleeghuis zoveel liefde ervoeren als zij in geen jaren meer gekend hadden, en daarom als zij opknapten, en dat kwam voor, niet meer terug wilden naar hun oude leven, waar hun opnieuw de straat, vervuiling, honger en ziektes wachtten. Het was goed zo. 'Ik heb geleefd als een beest, ik ga dood als een heilige,' zei iemand, liefdevol verzorgd en gezegend door de zusters van moeder Teresa, tegen Henk.

Perfekte mensen bestaan niet. Gelukkig voor ons.

De uitspraak van Jezus blijft een lastige uitspraak. Moeten wij die letterlijk nemen? En zo ja, geldt die dan voor iedereen of alleen voor degene die de vraag stelt?

Wij kunnen het Jezus niet meer vragen.

Ik kijk en lees van de liefdevolle blik van Jezus als hij zegt: 'Er ontbreekt je maar één ding.....' Die blik betekent voor mij: Je moet het wel goed begrijpen. Ik wil niet dat de wereld er een arme bij krijgt. Denk er goed

over na. Je vraagt het aan mij. En over de jonge man heen, zegt hij het tegen ons: denk goed na over de keuzes die je maakt. Ik hou ieder mens een ideaal voor dat je met goddelijke hulp, helemaal of een beetje, aankunt.

Hang niet aan je bezit. Onthecht. Als je je onthecht zul je je gelukkiger voelen. En je zult je gelukkig voelen als je met een ander deelt.

En met een glimlach zegt paus Franciscusⁱ bijna 2000 jaar later : Ik kijk graag naar de heiligheid bij het geduld van Gods volk: bij ouders die hun kinderen met zoveel liefde opvoeden, bij mannen en vrouwen die hard werken voor het levensonderhoud van hun gezin, bij zieken die blijven glimlachen. Heel vaak is heiligheid te vinden 'naast onze deur' bij mensen die midden onder ons wonen. We zouden hen 'de middenklasse van de heiligheid' kunnen noemen. Is dat halverwege die volmaaktheid?

En misschien is zijn ondeugende lach wel om dezelfde reden als die van Jezus: Je denkt dat we het tegen jou, over jou hebben. Maar heb je door dat het over de ander gaat, dat die centraal staat? Het gaat er om dat wat jij voor anderen doet, dat je dat met liefde doet. Want de liefde alleen,,,zo zongen wij. Liefde is de kracht die de wereld kan veranderen. En jij, jij bezit die kracht.

En als je daarnaar zoekt in de wereld om je heen, - dan zul je ontdekken dat ook nu, in 2018, veel, heel veel mensen zich met liefde inzetten voor anderen.

Mij trof de keuze van de nieuwe bisschop van Roermond deze week, Harrie Smeets, een man in de lijn van paus Franciscus. Hij koos als wapenspreuk: 'In Gods naam liefhebben.'
Dat belooft wat.

Ad Besems

ⁱ Apostolische exhortatie Gaudete et exsultate. Wees blij en juich. Hoofdstuk 1,6.